

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Economic

اقتصادی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۰۱۰/۲۱/۷

غربت و بیکاری در امریکا رو به ازدیاد است

گزارش های مختلف اطلاعات ناخوش آیندی از حالت زار اقتصادی امریکا می دهند. بیش از ۱۴ میلیون تن هنوز هم در سراسر امریکا بیکارند. بی خانگی ۴۵ درصد افزایش یافته است. به تعداد ۳۷ میلیون تن کوپون های غذا دریافت می دارند. احصائیه های رسمی واقعیت های هولناک اجتماعی و اقتصادی را پنهان می کنند، اما مطبوعات نسبتاً آزاد پرده از راز ها بر میدارد.

با وجود فشار های تباه کن مالی و پولی، ۵ درصد قشر ثروتمند امریکا به قیمت زندگی فلاکتبار ۹۵ درصد مردم پولدارتر و ثروتمند تر شده اند. تقسیم غیر عادلانه ثروت، بهره کشی غیر انسانی و استثمار فرد از فرد جزء برنامه رسمی سرمایه داری امریکا است که همچنان ادامه خواهد یافت. کمک های دولت به افرادی که بتوانند از تأثیرات بحران اقتصادی دو سال اخیر قد راست کنند، مفیدیت چندانی نداشته است. زیرا افراد ذینفوذ و کوپوریشن ها محور چرخ اقتصادی را در چنگال خود دارند و طبق میل و منافع خویش عمل می کنند و تصمیم می گیرند.

یکی از تحلیل گران اسبق دفتر تنظیم بودجه فدرال اظهار داشت که "احصائیه های استخدام، مزد و ثبت برای کوپون غذا نشان می دهد که ۵.۷ میلیون دیگر در سال ۲۰۰۹ به صف غربا پیوسته اند. این رقم تعداد مردم را در زیر خط غربت تعیین شده از جانب دولت فدرال، به ۴۵ میلیون تن می رساند. تثبیت خط غربت دولت فدرال با وجود تغییرات عمده در شاخص های اقتصادی و اجتماعی از سال ۱۹۶۴ بدینسو ثابت باقی مانده است. ازینرو

با در نظر داشت معیار های امروزی مانند افزایش قیمت غذا و مسکن ممکن است فقر و غربت بیشتر از ارقام احصائیه های انتشار یافته باشد.

بازار اسبام نیویارک در تلاطم مهیبی دست و پا می زند. افراد با عاید کم و یا متوسط خبر های نا خوش آیندی از سرمایه گذاری های خود می شنوند. اکثر مردم بین ۴۰ تا ۵۰ درصد ارزش پول تقاعدی خود را از دست داده اند. افرادی که یک عمر برای یک زندگی نسبتاً راحت بعد از تقاعد کار کردند، در حالت ناامیدی و بلاتکلیفی قرار گرفته اند که میدانند در واپسین روزگار حیات چه کنند. اگر بحران اقتصادی کماکان ادامه یابد که بعید هم نیست، در آینده نزدیک صف متقاعدین فقیر طولانی تر شده و به تعداد بی خانمان ها افزوده خواهد شد. این گروه در سن و سالی نیستند که بتوانند به قوای پر تحرک تولیدی تبدیل شوند تا برای آینده خود بار دیگر ذخیره کنند. فقر و امراض ناشی از آن، ایشان را زودتر به کام مرگ فرو خواهد برد.

مردم از وعده های نادرست و غیر واقعی دولت خسته شده و بهبودی وضع را در افق نمی بینند. دولت امریکا هم گروگان سرمایه داران بیرحمی است که صرف به مفاد خود می اندیشد و اعتنایی به بهتر شدن زندگی کتله های مردم ندارد. پس صاحبان سرمایه به دولت وقت دستور می دهند که برای انحراف افکار عامه، جنگ های امپریالیستی را به راه اندازند و خاک و ثروت دیگران را تاراج کنند.